

kázána jemu, i když takový návrh nebyl opakován v žalobě. To ustanovení § 233 ex. ř. ještě zvláště zdůrazňuje, stanovíc výslovně, že má býti určeno, komu sporná část podstaty má býti vyplacena, třebaš nebylo žádosti za to. Předpis § 233 ex. ř. platí pro všechny žaloby podané k vyřízení odporu odkázaného na pořad práva, tedy i pro odpůřčí žalobu, kterou je proveden jen odpor vznesený při rozvrhovém roku, a proto nemusí taková odpůřčí žaloba vyhovovati ustanovení § 13 odp. ř. platnému jinak pro odpůřčí žaloby, neboť to, co podle dotčeného předpisu má odpůřčí žaloba obsahovati, uvedl žalobce již ve své přihlášce a ve svém odporu při rozvrhovém roku a musí to sporný soud, vyhoví-li odporu, vysloviti podle předpisu § 233 ex. ř. z úřadu (srov. Ehrenzweig, Kommentar zur Anfechtungsordnung, str. 520).

Jest ovšem pravda, že se rozsudkem o odpůřčí žalobě určuje jen relativní neúčinnost, totiž jen proti tomu věřiteli, který podal žalobu, nikoliv proti všem věřitelům vůbec. Nelze proto na rozsudky o odporu podle odpůřčího práva užití § 232 ex. ř. (rozh. č. 12782 Sb. n. s.). Ale z toho ještě neplyne, že by nebylo lze užití ani § 233 ex. ř. Omezený účinek úspěšné odpůřčí žaloby se týká jen otázky, kterému věřiteli, a jakou částkou má odporem podle § 213 ex. ř. dotčená část podstaty býti vyplacena, a právě tuto otázku má řešiti sporný soudce, byť i nebylo žádosti o to. Není ani potřebí, aby žalobní žádost zněla aspoň na neúčinnost zástavního práva a pohledávky žalovaného vůči pohledávce žalobcově, neboť prohlášení o neúčinnosti právního jednání nebo práva jím nabytého jest i při obyčejné žalobě odpůřčí jen rázu předurčujícího a nemusí proto do žalobní žádosti býti pojato. Nesprávný je také názor dovolání, že odvolací soud vyhověv žalobě, nevyhověl jí s hlediska existence pohledávky příslušící žalované, nýbrž s hlediska jejího pořadí, neboť dovolání samo uznává, že jde o relativní neúčinnost této pohledávky, tedy o neexistenci proti žalobci, a nikoliv o její pořadí. Netřeba se proto zvláště obíratí závěry, jež dovolání vyvozuje z tohoto nesprávného názoru.

Čís. 16499.

Hypotekární věřitelé jsou oprávněni podati rekurs proti udělení příklepu také tehdy, bylo-li jim znemožněno zúčastniti se dražebního roku nezákonným postupem soudu (§ 477 č. 4 c. ř. s., § 78 ex. ř.).

Pokud hypotekárním věřitelům nebylo znemožněno zúčastniti se dražebního roku, přes to, že soudní místnost v níž se konal dražební rok byla v dražební vyhlášce označena nesprávně.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1937, R I 1267/37.)

Hypotekární věřitelé Semi Sch. a firma Mořic L. podali rekurs proti udělení příklepu vydražiteli Rudolfu K. k vydraženým nemovitostem proto, že v dražební vyhlášce bylo uvedeno, že se dražba bude konati u okresního soudu v S. v místnosti č. 3, kdežto ve skutečnosti se konala v místnosti č. 4, tvrdíce, že toto pochybení zakládá důvod k od-

poru podle § 184 č. 2 a 3 ex. ř., a činí dražbu zmatečnou podle § 477 č. 4 c. ř. s. Rekursní soud vyhověl jejich rekursům, usnesení prvního soudu zrušil a uložil mu, aby nařídil nový dražební rok, shledav nezákonnost a zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s. v tom, že první soud konal dražbu v síni č. 4, ač se podle dražební vyhlášky měla konati v síni č. 3, a že se nepostaral o to, aby přemístěním nebyla účast koupěchtivých ohrožena.

Nejvyšší soud na rekurs vymáhajícího věřitele a vydražitele obnovil usnesení soudu první stolice.

D ů v o d y:

Podle § 187, odst. 1, ex. ř. mohou usnesení, jímž se příklep uděluje, odporovati rekusem toliko ty osoby, které byly při dražebním roku přítomny, anebo z důvodu § 184 č. 3 c. ř. s., též osoby nepřítomné, které měly býti podle § 171, odst. 1, ex. ř. zpraveny o dražbě, avšak zpraveny nebyly. Stěžovatelé nebyli při dražebním roku přítomni a mohli proto podati rekurs proti udělení příklepu toliko z důvodu § 184 č. 3 ex. ř. Tento důvod by tu zajisté byl i tehdy, kdyby byla dražební vyhláška jim doručená tak vadná, že by ji nebylo možno pokládati za řádné uvědomění o dražebním roku. Mimo to by mohli podati rekurs proti udělení příklepu i proto, že jim bylo nezákonným postupem soudu znemožněno zúčastniti se dražebního roku a jednati při něm (§ 477 č. 4 c. ř. s.). Stěžovatelé vytýkali oba uvedené rekursní důvody, leč neprávem. V dražební vyhlášce byl stanoven dražební rok na den 31. prosince 1935 o 9½ hod. v místnosti č. 3 okresního soudu v S. Je sice zjištěno, že se dražební rok konal v místnosti č. 4, je však též zjištěno, že obě tyto místnosti i vchody do nich vedoucí jsou vedle sebe, že chodba před nimi jest zároveň čekárnou a že soudce konající dražbu sám osobně vyvolal také na této chodbě dražbu o 9½ hod. a počátek dražby o 10. hodině. Nebyli-li stěžovatelé přítomni, nelze říci, že jim bylo znemožněno zúčastniti se dražby, konala-li se dražba ve vedlejší síni. Jestliže však stěžovatelé byli v té době na chodbě, ač to ani netvrdí, věděli, kde se dražba koná, mohli se jí zúčastniti a podati možný odpor proti udělení příklepu, přišli-li však až později, pak bylo jejich povinností se otázati, kde se dražba koná, což bylo snadné, když jde o malý venkovský soud, o úřadovny vedle sebe sousedící a když, jak je rovněž zjištěno, byl v místnosti č. 3 přítomen jiný soudce. Nebylo jim proto znemožněno zúčastniti se dražebního roku a nejde tu tedy ani o případ § 184 č. 3 ex. ř., ani o zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s.

Čís. 16500.

Svatební smlouva podle § 1217 obč. zák. jest jen taková smlouva, při níž jde smluvcům o dobou a účelem omezené uspořádání majetkových poměrů, t. j. o smlouvu, kterou smluvci v úmyslu na manželský